

[Inger Gautier Schmit.]

Vi lever i et Land, hvor 98 pCt. af Befolkningen hører til Folkekirken, og alle aabenlyse og konkrete Sammenslutninger over for og Angreb paa den evangelisk-lutherske Tro og paa Kristendommen i al Almindelighed maa vi se som en Fare for Befolkningens aandelige Ve og Vel, og vi maa finde det naturligt, at de, der er Kirkens Talsmænd og Ledere, raaber Vagt i Gevær.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt var jo særdeles vel instrueret med Hensyn til Adressens Fremkomst og Ordlyd. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om, hvorvidt det forholder sig saadan eller saadan, det er mig ganske uvedkommende. Det, jeg har hæftet mig ved, er ikke, om denne Adresse er skrevet af en Fru Jacobsen i Esbjerg eller en anden Person, om den er godkendt i en Telefon o. s. v., men det er, om der virkelig over for hele denne Gudløshedsbevægelse er Grund for den kristne Kirke til at tage sig sammen og ruske op i Menigheden, saaledes at den forstaar, at her er en stor Sky ved at dukke op, som kan blive faretruende, om ikke der siges fra i Tide. Det er her, Biskoppen og Stiftsprovsten har følt deres kristne Samvittigheds Pligt. Om Adressen har den ene eller den anden Ordlyd, det ser jeg ikke paa — om dette kan der altid diskuteres —, men jeg ser paa Sindelaget og Hjertelaget over for Kristenlivet, ogsaa i vort Folk, og jeg ser paa disse Mænd som Mænd, der gerne vil hejse Fanen og gaa i Kamp mod denne Gudløshedsbevægelse.

Biskoppens Udtalelser var i øvrigt ikke grebet ud af Luften. Naar den højtærede Kirkeminister mente, at Biskoppens Henvendelse havde fundet Sted paa et for løst Grundlag, og at disse Referater fra Bladene i alt for stærk Grad mindede om bestilt Arbejde, saa maa jeg dog hertil sige, at det ikke alene er inden for katolske Bladvirk-somheder, disse Meddelelser er fremkommet, og at det ikke alene er „Kristeligt Dagblad“, der har omtalt denne Kongres i Moskva, men det er forskellige Blade. Den er saaledes anmeldt i det svenske Blad „Kirken under Korset“. I det norske Kirkeblad „Dagen“ var der Meddelelse den 31. December 1936. I „Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ fandtes samme Dato en Anmeldelse af Kongressen, i „Dein Reich komme“ i Februar 1937 og i „Kristeligt Dagblad“ den 6 og 11. Januar 1937. Tillige har den været annonceret i „Wiener Nachrichten“ og i Pavens Blad „Osservatore Romano“. Det er altsaa forskellige Blade i forskellige Lande, der er Tale om.

Er det nu egentlig saa utænkeligt,

at der skulde kunne finde en Gudløsheds-kongres Sted i Moskva? Vi ved jo dog — det vil den kommunistiske Ordfører sikkert heller ikke benægte —, at der sidste Aar fandt en ret stor Festlighed Sted i Anledning af Tiaarsdagen for denne Gudløshedsbevægelses Start. Selv i et russisk Blad blev enkelte Begivenheder fra denne Jubilæumsfest refereret. Formanden for Gudløshedsbevægelsen udtalte ved den Lejlighed sin Glæde over, at omtrent Halvdelen af Beboerne i Sovjetstaten nu kunde siges at være ligegyldige over for det religiøse Spørgsmaal og ikke mere trængte til noget Paradis. Det blev refereret i mange forskellige Blade, og det kan sikkert ikke dementeres.

En saadan Kongres har altsaa fundet Sted. En anden Kongres fandt, ogsaa sidste Aar, Sted i Prag. Ved denne Kongres aandedes der, saa vidt jeg har forstaaet — og det er sikkert rigtigt —, mellem de forskellige Fritænkerorganisationer, og Bekæmperne af al Kristendom, al Religion, „Gudløshedsforkæmperne“, en Enhedsfront, som skulde have forskellige fælles Formaal. Der skulde oprettes en Verdenspropaganda-central, der skulde stiftes en Gudløsheds-internationale for hele Jorden, der skulde oprettes en international Propagandafond til Støtte for dette Arbejde, og man vilde indlede en international Udveksling af Erfaringer fra de forskellige Lande, saaledes at de mest erfarne skulde lære de mindre erfarne. Ja, man gik endog saa vidt, at man vilde skabe en Kappelstrid, saadan at de bedst trænede skulde have Diplomer for veludført Arbejde, og man bestemte tillige økonomisk at understøtte forskellige Gudløshedsorganisationer, som trængte til en saadan Støtte.

Det var altsaa Resultatet af Kongressen sidste Aar, og hvad var da mere naturligt, end at man fortsatte Arbejdet og igen i Aar holdt en ny Kongres. Sidste Aar var den altsaa som omtalt i Prag, og i Aar var den i Moskva.

Nu vil det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen jo benægte, at denne Kongres har fundet Sted. Mig er det ganske ubegribeligt, at man er saa stærkt interesseret i at benægte, at den Kongres har fundet Sted. Man kan ikke benægte, at alle disse Meddelelser i de forskellige Blade, som her er nævnt, dog maa bygge paa et eller andet bestemt. Naar man saa pludselig den 3. Februar meddeler i „Arbejderbladet“, at Kongressen er aflyst, forekommer det mig lidet troligt. Hvorfor i al Verden skulde man aflyse den Kongres? Er det ikke snarere et